Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziesiąta izba)

z dnia 9 marca 2017 r.**

Odwołanie — Pomoc państwa — Przeniesienie prawa własności kopalń po cenie niższej od rzeczywistej wartości rynkowej — Zwolnienie z podatku od przeniesienia własności — Wycena kwoty przyznanej korzyści

W sprawie C-100/16 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 18 lutego 2016 r.,

Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou, reprezentowana przez V. Christianosa i I. Souflerosa, dikigoroi,

wnosząca odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

Republika Grecka,

strona skarżąca w pierwszej instancji,

Komisja Europejska, reprezentowana przez É. Gippiniego Fourniera oraz A. Bouchagiara, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (dziesiąta izba),

w składzie: M. Berger, prezes izby, A. Borg Barthet i E. Levits (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: angielski.

Wyrok W odwołaniu Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (zwana dalej „Ellinikos Chrysos" lub „spółką Ellinikos Chrysos") wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 grudnia 2015 r., Grecja i Ellinikos Chrysos/Komisja (T-233/11 i T-262/11, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem", EU:T:2015:948), ponieważ w wyroku tym Sąd oddalił jej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/452/UE z dnia 23 lutego 2011 r. dotyczącej pomocy państwa C 48/08 (ex NN 61/08) przyznanej przez Grecję na rzecz Ellinikos Chrysos AE (Dz.U. 2011, L 193, s. 27, zwanej dalej „sporną decyzją").

Okoliczności powstania sporu i sporna decyzja Spółka TVX Hellas AE eksploatowała kopalnie Kassandra (Grecja) do 2003 r. W drodze ugody pozasądowej z dnia 12 grudnia 2003 r. Republika Grecka nabyła własność aktywów spółki TVX Hellas za kwotę 11 mln EUR, zwalniając ją oraz jej spółkę dominującą TVX Gold Inc. z wszelkiej odpowiedzialności administracyjnej i karnej oraz ze wszelkich obowiązków wynikających z naruszeń przepisów o ochronie środowiska. Mocą art. 51 greckiej ustawy nr 3220/2004 ugoda ta została zatwierdzona, a na mocy art. 52 tej ustawy zatwierdzona została umowa, w której Republika Grecka przeniosła własność aktywów spółki TVX Hellas – o wartości 11 mln EUR – na spółkę Ellinikos Chrysos. Na wspomniane aktywa składają się kopalnie złota, nieruchomości gruntowe i rezerwy złota. Ponadto nabywca zobowiązał się, po pierwsze, do realizowania wszystkich działań i procedur w zakresie ochrony środowiska i utrzymania [przedmiotu umowy] aż do upływu terminu wydania koniecznych zezwoleń i zatwierdzeń, a po drugie, do podjęcia koniecznych działań w celu rozpoczęcia eksploatacji kopalń Kassandra w terminie trzech miesięcy. Po trzecie, nabywca zobowiązał się do sporządzenia w terminie 24 miesięcy kompletnego projektu inwestycyjnego dotyczącego rozwoju kopalń Kassandra, a także budowy i funkcjonowania huty złota. Ponadto art. 5 tej umowy stanowił, że przeniesienie własności aktywów na spółkę Ellinikos Chrysos zostało zwolnione z opłat i podatków. Po wpłynięciu skargi do Komisji Europejskiej dotyczącej tej czynności zwróciła się ona do organów greckich z żądaniem udzielenia informacji. Decyzją z dnia 10 grudnia 2008 r. instytucja ta wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające, na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE. Spółka Ellinikos Chrysos przedstawiła w tym kontekście swe uwagi. Komisja w spornej decyzji uznała co do zasady, że przeniesienie przez Republikę Grecką własności aktywów ze spółki TVX Hellas na spółkę Ellinikos Chrysos stanowiło pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym oraz że to państwo członkowskie powinno podjąć działania zmierzające do odzyskania pomocy. W decyzji tej Komisja uznała, że z jednej strony kopalnie Kassandra zostały sprzedane spółce Ellinikos Chrysos po cenie niższej od ich wartości rynkowej, a z drugiej strony, że zwolnienie z obowiązku uiszczenia podatku i innych opłat należnych w związku z przeniesieniem własności spornych nieruchomości gruntowych stanowiło dodatkowy element rozpatrywanej pomocy. Łączna kwota pomocy została ustalona na 15,34 mln EUR.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok W uzasadnieniu skargi o stwierdzenie nieważności spornej decyzji wnosząca odwołanie powołała dwa zarzuty, z których pierwszy składał się z wielu części. W ramach drugiej części zarzutu pierwszego, którą Sąd podsumował w pkt 65 zaskarżonego wyroku, wnosząca odwołanie podnosiła, że Komisja błędnie wykorzystała i oceniła ekspertyzę dotyczącą wyceny kopalń Kassandra, sporządzoną w 2004 r. przez międzynarodową spółkę konsultingową, specjalizującą się w sektorze górnictwa na zlecenie spółki European Goldfields Ltd, w ramach planu podniesienia udziałów tej spółki w kapitale spółki Ellinikos Chrysos (zwaną dalej „ekspertyzą"), na której to analizie Komisja oparła się, wyceniając wartość tych kopalń. Sąd zwrócił uwagę na argumenty dotyczące kontekstu sporządzenia ekspertyzy, daty jej sporządzenia, jak również definicji eksploatowanych kopalń, którą posługiwała się ekspertyza, jako na te elementy, które były niestosowne dla wyceny wartości wspomnianych kopalń. Ponadto Sąd podkreślił w pkt 92 zaskarżonego wyroku, iż bezsporny był fakt, że wnosząca odwołanie nie kwestionowała ani rzetelności, ani obiektywności wspomnianej ekspertyzy. Oddaliwszy argument dotyczący daty sporządzenia ekspertyzy, Sąd stwierdził, że zgodnie z tą ekspertyzą eksploatowany obszar górniczy lub będący przedmiotem analizy wykonalności znajdował się w stanie „zbliżonym do produkcyjnego", co zgodnie z tą ekspertyzą dotyczyło obszarów górniczych Stratoni, Olympiada i Skouries, które wchodzą w skład

kopalń Kassandra. Tym samym w pkt 99 zaskarżonego wyroku Sąd oddalił drugą część zarzutu pierwszego. Ponadto w pkt 100 zaskarżonego wyroku Sąd przypomniał, że w celu wyceny wartości rozpatrywanych obszarów górniczych w ekspertyzie przyjęto podejście zwane „metodą przychodów", którego zasadności nie podważa spółka Ellinikos Chrysos. Co się tyczy wartości kopalni Skouries, Sąd podkreślił w pkt 103 zaskarżonego wyroku, że zgodnie z ekspertyzą została przeprowadzona analiza wykonalności prowadząca do ustalenia wartości tej kopalni w oparciu o metodę przychodów, z uwzględnieniem kosztów rozwoju, budowy i funkcjonowania, a także kosztów administracyjnych, które należało ponieść w celu uzyskania koncesji na wydobywanie kopalin. Jeśli chodzi o wartość nieruchomości gruntowych, na których są położone rozpatrywane obszary górnicze, Sąd przypomniał w pkt 126 i 127 zaskarżonego wyroku, że Komisja uznała, iż stanowiły one aktywa przeniesione na własność spółki Ellinikos Chrysos, których rzeczywista wartość została oceniona w ekspertyzie na podstawie informacji przekazanych przez wnoszącą odwołanie. Sąd potwierdził tę wartość w pkt 132 zaskarżonego wyroku i oddalił skargę w całości.

Żądania stron Spółka Ellinikos Chrysos wnosi do Trybunału o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania. Komisja wnosi do Trybunału o:

— oddalenie odwołania oraz

— obciążenie spółki Ellinikos Chrysos kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

Uwagi wstępne W uzasadnieniu wnosząca odwołanie formułuje trzy zarzuty dotyczące odpowiednio braku uzasadnienia w zaskarżonym wyroku oceny wartości sprzedanych kopalni, braku uzasadnienia w zaskarżonym wyroku oceny wartości sprzedanych nieruchomości gruntowych oraz błędnej oceny korzyści wynikającej ze zwolnienia od podatku czynności przeniesienia własności. Wnosząca odwołanie kwestionuje w ramach tych trzech zarzutów dokonaną przez Sąd ocenę kwoty korzyści przyznanej jej w wyniku przeniesienia własności kopalń i nieruchomości gruntowych wchodzących w skład kopalń Kassandra. Po pierwsze, z utrwalonego orzecznictwa wynika, że Komisja w celu oceny wartości pomocy, w rozumieniu art. 107 TFUE, dokonuje złożonych ocen ekonomicznych (zob. podobnie wyrok z dnia 2 września 2010 r., Komisja/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, pkt 68). W tych okolicznościach kontrola takiej czynności ze strony sądu Unii jest siłą rzeczy ograniczona. Kontrola ta ogranicza się do zbadania, czy przestrzegane były przepisy proceduralne oraz przepisy dotyczące uzasadnienia, a także do sprawdzenia prawidłowości dokonanych ustaleń faktycznych oraz tego, czy nie wystąpił oczywisty błąd w ocenie i czy nie doszło do nadużycia władzy (zob. podobnie wyrok z dnia 12 października 2016 r., Land Hessen/Pollmeier Massivholz, C-242/15 P, niepublikowany, EU:C:2016:765, pkt 28). W szczególności w ramach tej kontroli sąd Unii nie może zastąpić oceny ekonomicznej dokonanej przez Komisję swoją własną oceną (wyrok z dnia 24 października 2013 r., Land Burgenland i in./Komisja, C-214/12 P, C-215/12 P i C-223/12 P, EU:C:2013:682, pkt 78). Po drugie, należy przypomnieć, że zgodnie z art. 256 TFUE i art. 58 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej odwołanie ogranicza się do kwestii prawnych. Dlatego też jedynie Sąd jest uprawniony do ustalenia i dokonania oceny istotnych okoliczności faktycznych, a także do dokonywania oceny dowodów. Ocena okoliczności faktycznych i dowodów nie jest zatem, z wyjątkiem przypadków ich przeinaczenia, kwestią prawną, jako taką poddaną kontroli Trybunału w ramach odwołania (wyrok z dnia 26 stycznia 2017 r., Masco i in./Komisja, C-614/13 P, EU:C:2017:63, pkt 35). W konsekwencji niniejsze odwołanie zostanie

uwzględnione wyłącznie pod warunkiem, że spółka Ellinikos Chrysos wykaże, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa lub przeinaczenia okoliczności faktycznych i dowodów przy sprawowaniu kontroli ograniczonej do dokonanej przez Komisję oceny kwoty spornej pomocy.

W przedmiocie zarzutu pierwszego

Argumentacja stron W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi po pierwsze, że Sąd błędnie uznał w pkt 103 zaskarżonego wyroku, że kopalnia Stratoni była eksploatowana w dniu jej sprzedaży. Ze spornej decyzji wynikało bowiem, że działalność została zawieszona we wszystkich kopalniach Kassandra. Jeśli chodzi o kopalnię Skouries, Sąd nie powinien był potwierdzać, że posiadała ona dodatnią wartość, i jednocześnie stwierdzić, że na tym obszarze górniczym występowały wyłącznie złoża, nie było natomiast odpowiedniej infrastruktury ani nie wydano koncesji na wydobywanie kopalin na tym obszarze. Po drugie, Sąd nie ustosunkował się do argumentu wnoszącej odwołanie, kwestionującego wykorzystanie ekspertyzy w celu dokonania wyceny wartości sprzedanych kopalń, ze względu na kontekst, w którym została ona sporządzona. Ponadto Sąd w pkt 96 i 97 zaskarżonego wyroku uwzględnił błędne informacje zawarte w tej ekspertyzie, dotyczące ponownego oddania do eksploatacji kopalń Stratoni i Olympiada. Skutkiem tego doszło do błędnej oceny korzyści, jaką odniosła spółka Ellinikos Chrysos w wyniku kupna kopalń Kassandra. Po trzecie, Sąd w celu potwierdzenia wartości tej korzyści nie uwzględnił niektórych kosztów związanych z budową infrastruktury w celu oddania kopalni Skouries do eksploatacji. Komisja twierdzi, że zarzut pierwszy jest bezzasadny.

Ocena Trybunału Jeśli chodzi o pierwszą część zarzutu pierwszego, właściwe jest podkreślić, że spółka Ellinikos Chrysos nie kwestionuje definicji obszaru górniczego w stanie „zbliżonym do produkcyjnego", przyjętej przez Komisję i przypomnianej przez Sąd w pkt 96 zaskarżonego wyroku, zgodnie z którą obszar górniczy znajduje się w stanie „zbliżonym do produkcyjnego" wówczas, gdy jest lub była prowadzona tam działalność lub gdy obszar taki był przedmiotem analizy wykonalności. Ponieważ w kopalniach Stratoni i Olympiada prowadzono wydobycie, jednak ich działalność została zawieszona z innych powodów niż ekonomiczne, a także ze względu na fakt, że kopalnia Skouries była przedmiotem analizy wykonalności, nie sposób zarzucać Sądowi, że naruszył prawo, potwierdzając, że ocena korzyści przyznanej wnoszącej odwołanie wskutek sprzedaży rozpatrywanych obszarów górniczych dotyczyła kopalń w stanie „zbliżonym do produkcyjnego". Zarzucając Sądowi, że potwierdził, iż kopalnia Stratoni prowadziła działalność w momencie przeniesienia jej własności, spółka Ellinikos Chrysos, błędnie odczytuje zaskarżony wyrok. Sąd potwierdził bowiem w granicach swej właściwości, że ocena wartości tej kopalni zasadzała się na fakcie, iż była ona eksploatowana oraz iż jej działalność została zawieszona z powodów, które nie wpływają na jej rzeczywistą wartość ekonomiczną. W ten sam sposób nie można przychylić się do argumentu wnoszącej odwołanie dotyczącego braku infrastruktury oraz braku koncesji na wydobycie w kopalni Skouries. Taki stan nie jest w rzeczywistości sprzeczny z uznaniem dodatniej wartości tej kopalni, nie tyko w świetle definicji kopalni w stanie zbliżonym do produkcyjnego, jaką przyjęła Komisja, ale również w świetle zastosowanej metody oceny opisanej w pkt 100 zaskarżonego wyroku, czego spółka Ellinikos Chrysos nie kwestionuje. Co się tyczy drugiej części zarzutu pierwszego, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi po pierwsze, że nie ustosunkował się wprost do argumentu, w którym wnosząca odwołania podważa użyteczność ekspertyzy dla wyceny wartości rozpatrywanych kopalń z powodu celu jej sporządzenia. Należy przypomnieć w tym względzie, że z jednej strony, w ramach odwołania kontrola Trybunału ma na celu w szczególności zbadanie, czy Sąd ustosunkował się w sposób wystarczający pod względem prawnym do wszystkich argumentów podniesionych przez wnoszącą odwołanie, a z drugiej strony, że zarzut dotyczący braku ustosunkowania się przez Sąd do argumentów powołanych w pierwszej instancji jest co do zasady równoznaczny z powołaniem się na naruszenie obowiązku uzasadnienia, który wynika z art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej znajdującego zastosowanie do Sądu na podstawie art. 53 akapit pierwszy tego statutu i art. 117 regulaminu postępowania przed Sądem (postanowienie z dnia 13 grudnia 2012 r., Alliance One International/Komisja, C-593/11 P,

niepublikowane, EU:C:2012:804, pkt 27). Poza tym obowiązek uzasadnienia nie wymaga dostarczenia przez Sąd wyjaśnień ustosunkowujących się w sposób wyczerpujący do każdego elementu rozumowania przedstawionego przez strony sporu, zatem uzasadnienie może być dorozumiane, pod warunkiem że pozwala zainteresowanym poznać powody, dla których Sąd nie przychylił się do ich argumentów, a Trybunałowi dostarcza elementów wystarczających dla sprawowania kontroli (postanowienie z dnia 13 grudnia 2012 r., Alliance One International/Komisja, C-593/11 P, niepublikowane, EU:C:2012:804, pkt 28). Z pkt 65 zaskarżonego wyroku wynika, że spółka Ellinikos Chrysos oparła swój zarzut dotyczący niestosowności wykorzystania ekspertyzy jako podstawy wyceny wartości kopalń Kassandra na czterech argumentach. O ile Sąd ustosunkował się do argumentów dotyczących daty sporządzenia ekspertyzy w pkt 93–95 zaskarżonego wyroku, do przyjętej definicji pojęcia eksploatowanej kopalni w pkt 96–98 tego wyroku, a do zastosowanej metody wyceny w pkt 100–104 tego samego wyroku, o tyle nie ustosunkował się do argumentu dotyczącego celu sporządzenia ekspertyzy, z którego miał wynikać nieodpowiedni charakter ekspertyzy do dokonania spornej wyceny. W tych okolicznościach, oceniając w pkt 99 zaskarżonego wyroku, że należy oddalić argumenty wnoszącej odwołanie dotyczące wykorzystania przez Komisję ekspertyzy – bez ustosunkowania się do argumentu dotyczącego celu sporządzenia tej ekspertyzy – Sąd naruszył ciążący na nim obowiązek uzasadnienia. Po drugie, zakładając nawet, że wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi posłużenie się elementami ekspertyzy odnoszącymi się do przyszłych wydarzeń, nie wnosi ona do Trybunału o dokonanie nowej oceny okoliczności faktycznych sprawy, nie wskazuje też, w jaki sposób okoliczność ta podważa dokonaną przez Komisję ocenę przyznanej wnoszącej odwołanie korzyści. Ponieważ wydarzenia te miały w istocie miejsce, w stosunku do jednego z nich przed dniem wskazanym w ekspertyzie, nie jest jasne, z jakiego powodu okoliczność ta miałaby podważyć użyteczność wypomnianej ekspertyzy dla oceny przyznanej korzyści. Jeśli chodzi o trzecią część zarzutu pierwszego, Sąd wskazał w pkt 103 zaskarżonego wyroku, że ekspertyza uwzględniła różne konieczne koszty rozpoczęcia eksploatacji kopalni Skouries. Tym samym trzecia część [zarzutu pierwszego], w której wnosząca odwołanie twierdzi, że ocena wartości kopalni Skouries nie odzwierciedlała takich kosztów, wynika z błędnego odczytania zaskarżonego wyroku. W każdym razie, odnosząc się do samej kwoty tych kosztów, z pkt 21 niniejszego wyroku wynika, że spółka Ellinikos Chrysos nie mogła na etapie odwołania wnosić do Trybunału o dokonanie nowej oceny okoliczności faktycznych, a w szczególności samej wartości rozpatrywanych kopalń. W konsekwencji należy uwzględnić drugą część zarzutu pierwszego w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie zarzuca w niej Sądowi, iż nie ustosunkował się do jej argumentu dotyczącego celu sporządzenia ekspertyzy. W pozostałym zakresie zarzut ten należy oddalić.

W przedmiocie zarzutu drugiego

Argumentacja stron W ramach zarzutu drugiego wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, po pierwsze, niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie oddalenia w pkt 132 zaskarżonego wyroku, jej argumentów dotyczących wyceny nieruchomości gruntowych kopalń Kassandra. W istocie bowiem, jeżeli Sąd uznałby, że w momencie przeniesienia własności aktywów kopalnie, do których przynależały te nieruchomości gruntowe, nie były eksploatowane – jego wycena wspomnianych nieruchomości gruntowych byłaby niższa od wynikającej z zaskarżonego wyroku. Po drugie, Sąd potwierdził metodę wyceny nieruchomości gruntowych opartej na cenie uiszczonej przez spółkę TVX Hellas w 1995 r. W tym czasie kopalnie były eksploatowane, a wartość nieruchomości gruntowych była z pewnością wyższa od wartości, jakie osiągnęły w 2003 r. Komisja tytułem głównym twierdzi, że zarzut drugi jest niedopuszczalny w całości. Tytułem ewentualnym powołuje się na oczywiście bezzasadny charakter argumentów wnoszącej odwołanie.

Ocena Trybunału Co się tyczy pierwszej części zarzutu drugiego, Sąd potwierdził w pkt 126 zaskarżonego wyroku przyjętą przez Komisję metodę rzeczywistej wartości nieruchomości gruntowych przynależnych do kopalń Kassandra. Biorąc okoliczność tę pod uwagę, wnosząca odwołanie nie wskazuje, w jaki sposób metoda ta jest obarczona oczywistym błędem w ocenie z tego względu, że nie

uwzględnia okoliczności, że rozpatrywane kopalnie nie były eksploatowane oraz że te nieruchomości gruntowe nie mogły mieć innego przeznaczenia niż przyjęte w wyroku. Zakładając, że taki stan rzeczy może wpływać na rzeczywistą wartość rozpatrywanych nieruchomości gruntowych, Sąd podkreślił w pkt 126, że sytuacja i szczególny charakter wspomnianych nieruchomości gruntowych zostały przez Komisję uwzględnione w jej wycenie. Tym samym nie sposób zarzucać Sądowi jakiegokolwiek naruszenia ciążącego na nim obowiązku uzasadnienia. Jeżeli chodzi o drugą część zarzutu drugiego, Sąd stwierdził w pkt 127 zaskarżonego wyroku, czego wnosząca odwołanie nie zakwestionowała, że przyjęta przez Komisję wartość nieruchomości gruntowych po weryfikacji odpowiadała wartości przekazanej przez spółkę Ellinikos Chrysos. Poza tym, i jak to zostało przypomniane w pkt 42 niniejszego wyroku, Komisja dołożyła starań, aby określić rzeczywistą wartość rozpatrywanych nieruchomości gruntowych. Dlatego i w zakresie, w jakim Komisja uwzględniła w wycenie wartości wszystkich aktywów objętych przeniesieniem własności wszelkie konieczne koszty eksploatacji kopalń Kassandra, a także szczególny charakter tych nieruchomości gruntowych – okoliczność, że w momencie przeniesienia ich własności rozpatrywane kopalnie nie były eksploatowane, nie może, sama w sobie mieć wpływu na rzeczywistą wartość rozpatrywanych nieruchomości gruntowych. W każdym razie, kwestionując wynikającą z zaskarżonego wyroku wycenę nieruchomości gruntowych przynależnych do kopalń będących przedmiotem sporu, spółka Ellinikos Chrysos wnosi w rzeczywistości do Trybunału o dokonanie nowej oceny okoliczności faktycznych, czego na etapie odwołania domagać się nie może, jak zostało to przypomniane w pkt 21 niniejszego wyroku. Należy przypomnieć, że odwołanie ogranicza się do kwestii prawnych i że jedynie Sąd jest uprawniony do ustalania i dokonywania oceny istotnych okoliczności faktycznych, a także do dokonywania oceny dowodów. Z tego względu, ponieważ spółka Ellinikos Chrysos nie wykazała żadnego przeinaczenia okoliczności faktycznych i dowodów, nie sposób uwzględnić jej argumentów przywołanych w uzasadnieniu zarzutu drugiego. W konsekwencji zarzut ten należy oddalić.

W przedmiocie zarzutu trzeciego

Argumentacja stron W ramach zarzutu trzeciego wnosząca odwołanie twierdzi, że ponieważ wartość rozpatrywanych nieruchomości gruntowych nie została przez Komisję prawidłowo wyceniona, kwota korzyści, jaką uzyskała w związku z zastosowanym wobec niej zwolnieniem od podatku, jest na pewno błędna, skoro kwota podatków była bezpośrednio związana z wartością rozpatrywanych nieruchomości. Komisja proponuje oddalenie tego zarzutu jako bezzasadnego.

Ocena Trybunału Zarzut trzeci opiera się na założeniu, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa, oceniając dokonaną przez Komisję wycenę wartości nieruchomości gruntowych przynależnych do zakładów górniczych Kassandra. Jak wynika z pkt 46 niniejszego wyroku, spółka Ellinikos Chrysos nie zdołała tego wykazać. Z tego względu zarzut trzeci należy oddalić. Z ogółu powyższych rozważań wynika, że zaskarżony wyrok należy uchylić w zakresie, w jakim Sąd nie ustosunkował się w tym wyroku do argumentu wnoszącej odwołanie dotyczącego celu sporządzenia ekspertyzy. W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.

W przedmiocie skargi do Sądu Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy zdanie drugie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w przypadku uchylenia orzeczenia Sądu Trybunał może, jeśli stan postępowania na to pozwala, wydać orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Ponieważ sytuacja taka zachodzi w niniejszej sprawie, należy zbadać argument podniesiony przez spółkę Ellinikos Chrysos w ramach drugiej części zarzutu pierwszego skargi w pierwszej instancji dotyczący celu sporządzenia ekspertyzy. Wnosząca odwołanie podnosi w tym względzie, że cel sporządzenia ekspertyzy sprawił, że wykorzystanie jej jako podstawy wyceny kopalń było nieodpowiednie. Ponieważ ekspertyza ta została zamówiona w celu wsparcia zarządu European Goldfields wiedzą na temat potencjalnego nabycia dodatkowych udziałów w kapitale spółki Ellinikos Chrysos, dotyczyła ona długoterminowej wartości tej spółki. Niemniej jednak i w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie nie kwestionuje ani rzetelności, ani

obiektywności ekspertyzy – samo powołanie się na kontekst w jakim została ona sporządzona, nie może skutkować pozbawieniem jej wszelkiej wiarygodności w kontekście dokonania wyceny kopalń Kassandra. Wobec braku powołania przez spółkę Ellinikos Chrysos dowodu przeciwnego cel sporządzenia ekspertyzy nie ma jakiegokolwiek wpływu na wartość wycenianych aktywów, chyba że zostanie zakwestionowana jej rzetelność i obiektywność. Ponieważ przypadek taki nie zachodzi w niniejszej sprawie, należy oddalić w całości argument podniesiony przed Sądem przez spółkę Ellinikos Chrysos.

W przedmiocie kosztów Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest bezzasadne lub jest zasadne i Trybunał wydaje orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, rozstrzyga on również o kosztach. Zgodnie z art. 138 § 1 tego regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie spółki Ellinikos Chrysos kosztami postępowania, a ta przegrała sprawę, należy obciążyć ją własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję.

Z powyższych względów Trybunał (dziesiąta izba) orzeka, co następuje:

1) **Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 grudnia 2015 r., Grecja i Ellinikos Chrysos/Komisja (T-233/11 i T-262/11, EU:T:2015:948), zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd nie ustosunkował się w nim do argumentu Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou dotyczącego celu, w jakim sporządzono w 2004 r. ekspertyzę odnoszącą się do wyceny kopalń Kassandra (Grecja).**

2) **W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.**

3) **Skarga Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou zmierzająca do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/452/UE z dnia 23 lutego 2011 r. dotyczącej pomocy państwa C 48/08 (ex NN 61/08) przyznanej przez Grecję na rzecz Ellinikos Chrysos AE zostaje oddalona.**

4) **Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy